

Výroční Zpráva

Skautského
Střediska

Hiawatha
Praha

2010

Úvodní slovo

Vážení přátelé,

jsem potěšen, že Vás mohu opět přivítat u dalšího vydání výroční zprávy skautského střediska Hiawatha Praha, tentokrát pro rok 2010.

Vloni na tomto místě vyjádřil můj předchůdce víru v příznivý průběh nadcházejícího roku pro naše skautské středisko a já jsem rád, že mohu tento již uplynulý rok opravdu prohlásit za velmi povedený a zdařilý.

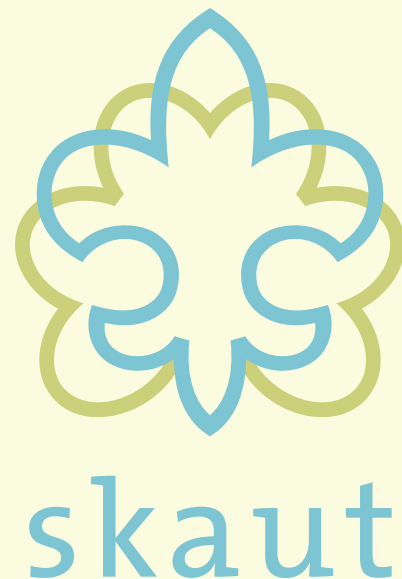
Máme za sebou stovky schůzek, desítky oddílových výprav, tři letní tábory a několik celostřediskových akcí. Pro naše dětské členy to znamenalo kolem devadesáti dnů v roce, kdy se mohli účastnit některého z programů svého oddílu nebo střediska jako celku. Minulý rok znamenal pro středisko také změnu jeho vedení, a tímto bych rád poděkoval Ladislavu Pelclovi (Bilbovi) za jeho dlouhé a hlavně neobyčejně přínosné působení v čele střediska.

Chtěl bych také poděkovat vedoucím oddílů a všem členům, kteří celoročně pracují s dětmi anebo se starají o fungování střediska, za všechnu jejich vloženou energii a nadšení pro věc. Díky jejich obětavému přístupu může středisko nejen nadále fungovat, ale také dostává prostor pro svůj další rozvoj. A mé díky patří i ostatním lidem a subjektům, kteří nám v minulém roce pomohli nebo nás jinak podpořili.

Věřím, že rok 2011 bude pro středisko neméně úspěšný než roky předchozí a přinese mnoho krásných zážitků a úsměvů jak dětem, tak i dospělým.

Zbyněk Kocman
vedoucí střediska

O Junáku

Junák – svaz skautů a skautek ČR je dobrovolné, nezávislé a nepolitické sdružení ve smyslu zákona 83/1990 Sb. sdružující své členy a členky bez rozdílu národnosti, náboženského vyznání, politického přesvědčení, rasy nebo jiných rozdílů.

Posláním Junáka je podporovat rozvoj osobnosti dětí a mladých lidí, jejich duchovních, mravních, intelektuálních, sociálních a tělesných schopností. Cílem je, aby dokázali žít svůj život s respektem k sobě samým, bližním, vlasti, přírodě a celému lidskému společenství a také k hodnotám a principům stanoveným zakladateli skautského hnutí.

Počátky skautingu v českých zemích sahají do doby před první světovou válkou, v roce 2011 tak vykročí český skauting za doprovodu oslav do druhého století své existence. Skautské hnutí existuje téměř ve všech zemích světa. Junák má kolem 45 000 členů a patří tak k největším organizacím sdružujícím děti a mládež u nás.

Skautské oddíly fungují celoročně a jsou tak pro děti vhodným prostředím k rozvoji, podmínkou je také dostatečný prostor pro tyto aktivity ze strany rodičů (oddílová činnost zpravidla zahrnuje schůzku jednou týdně a víkendové výpravy aspoň jednou měsíčně).

O děti se ve skautských oddílech starají vedoucí, kteří prošli vůdcovskou zkouškou a zdravotnickým kurzem. Získali tím základní vzdělání v oblasti pedagogiky, psychologie, schopnosti organizace a týmové práce, znalosti práva, hospodaření, zdravotní a bezpečnostních zásad.

Naše středisko

Středisko Hiawatha, organizační jednotka Junáka – svazu skautů a skautek ČR, uskutečnilo od obnovení Junáka v roce 1990 nespočet schůzek, víkendových výprav i táborů.

Založeno bylo v roce 1968 v Praze 5, kdy navázalo na poválečnou tradici smíchovského skautingu, obnoveno bylo v lednu 1990. V roce 2006 se sloučilo se střediskem Stodůlky, působícím v Praze 13.

V roce 2010 mělo středisko a jeho oddíly celkem 183 členů, z toho 98 dětí (do 18 let), 70 dospělých a 15 hostujících. Středisko uspořádalo přes 30 víkendových a jednodenních výprav a 6 větších akcí. Z toho uspořádalo 3 letní tábory, jeden u Žárové v Jeseníkách (156. oddíl, KD Kobry), druhý u Horního Dvořiště (Letorost, Paráda a Vlčáci, RK ERROR) a třetí u Hoštejna (Minnehaha). Dospělí členové střediska se zapojují do aktivit i na okresní, pražské a celostátní úrovni; součástí střediska je také skautský pěvecký sbor Cantuta.

Oddíly střediska se scházejí v několika klubovnách v Praze 5 a 13.

Klubovny máme v ulici Mohylová (Minnehaha), U Jezera (Paráda a Vlčáci), Přecechtělova (RK ERROR), Kuncova (Letorost), Zoubkova (156. oddíl a KD Kobry).

Táborové vybavení je uskladněno ve skladu v Kettnerově ulici (do konce roku 2010 bylo ve skladu v Bronzové ulici) a ve Velkých Losínách.

Informace o činnosti a chodu oddílů a střediska lze najít na webových stránkách – www.hiawatha.cz. Zde také naleznete přehled našich akcí, fotografie z nich a výběr ohlasů z médií.

Středisková rada

Složení střediskové rady od střediskového sněmu 11. listopadu 2010:

Vedoucí střediska: Zbyněk Kocman

Zástupce vedoucího střediska: Martin Kolda

Volení členové střediskové rady:

- Ing. Ladislav Pelcl
- Bc. Jakub Zubatý
- Bc. Bohumila Sedlačíková
- Anna Raichlová

Vedoucí oddílů:

- Letorost: Klára Břicháčková
- Paráda a Vlčáci: Pavla Sýkorová
- Minnehaha: Bc. Bohumila Sedlačíková
- Kobry: Tomáš Pelcl
- 156. oddíl: Dan Svitavský
- ERROR: Klára Tučková
- Cantuta: MUDr. Magdaléna Ježková

Hospodář střediska: Mgr. Hana Žáčková

Pokladník střediska: Anna Raichlová

Revizní komise:

- Předsedkyně revizní komise: Bc. Marie Klímová
- Člen revizní komise: Vladimír Uhlíř

Správce majetku střediska: Bc. Jakub Zubatý

Vedení střediska

Jak je organizováno vedení střediska?

Nejvyšším řídicím orgánem střediska je středisková rada, která se schází jednou měsíčně a rozhoduje o všech důležitých záležitostech týkajících se střediska. Její činnost usnadňuje tzv. Funkční tým, který střediskové radě připravuje návrhy ke schválení, koordinuje naplňování radou zadaných úkolů a zároveň samostatně pracuje na veškeré agendě nutné k chodu střediska. Funkční tým je tvořen vedoucím střediska a jeho zástupcem a vedoucími jednotlivých pracovních sub-týmů.

Koncepce pracovních sub-týmů byla zavedena spolu s nástupem nového vedení střediska s cílem vytyčení nejdůležitějších oblastí, kterými by se mělo zabývat správně fungující středisko. Oblastí bylo vytyčeno pět – organizace, hospodaření, vztahy s veřejností, výchova a personalistika. Každá oblast spadá do působnosti stejnojmenného pracovního sub-týmu. V současné době systém pracovních týmů není ještě zcela dokončený, neboť existují a fungují pouze tři sub-týmy z pěti. Tento systém vznikl za účelem co nejlepšího rozdělení práce a kompetencí mezi větší počet lidí ve vedení střediska, a snížil tak pracovní zatížení několika málo jednotlivců, kteří se o dané oblasti starali dříve. Současně i při sníženém vytížení všech členů skupin umožňuje efektivnější činnost střediska.

Oddíly se představují

MINNEHAHA:

37 členek

holky od 6 do 15 let

Vedení oddílu:

Bohumila Sedlačiková (Ťap),

Michaela Ligdová (Sysla)

Letošní rok byl ve znamení nováčků, rozrostly jsme se o 12 členek. Každý týden jsme se scházely v klubovně v našich třech družinách (Pištuchy, Ještěrky a Tučňáci). Programy našich schůzek probíhají podle různých témat a každá družina má své vlastní rituály a tajemství. Pokud byste se o nás chtěli dozvědět více, tak nám napište, nebo se podívejte na oddílové stránky - www.minnehaha.hiawatha.cz

Během roku jsme měly několik výletů a víkendových výprav, na kterých na nás čekal vždycky nějaký nový obyvatel našeho Městečka. Jednou to byl Yetti, když jsme na Kytínské louce zjišťovaly, zda má rád zmrzlinu, jindy zase lékaři při zdravotněm programu. To jsme si vyráběly fiktivní zranění a pak se je učily správně ošetřit. Městečko jsme stavěly společně, ale záleželo na každém, kolik dokáže získat za svou činnost Dalevarů a podle toho si za ně koupit domečky (nemocnici, knihovnu aj.).

Měly jsme také sportovní den v Centrálním parku, kde jsme poznaly hned dva nové sporty – lakros a flagfootball. Světlušky se na jaře zúčastnily Závodu světlušek a vlčat a skončily na úžasném 4. místě! Na táboře v Hoštejně nám dělali společnost tři přítulní plchové, užívali nám zásoby a vůbec se nás nebáli. Seznámily jsme se také s řeckou kulturou a řeckými bohy v rámci celotáborové hry: Odysseovy cesty na Ithaku. Celý rok byl o to pestřejší tím, že jsme oslavily již dvacátý rok existence oddílu.

LETOROST:

20 členů

Koedukovaný oddíl dětí ve věku 6 až 10 let

**Vedení oddílu: Klára Břicháčková (Cvrček), Tereza Vrabcová (Terka),
Petra Čechmánková (Péťa), Klára Tučková (Klarrrika)**

Jsme banda dětí, která se schází jednou týdně ve čtvrtek, měsíčně pak jezdíme na jednodenní nebo vícedenní výpravu. Schůzky máme v klubovně, kterou jsme si sami vymalovali, a ze všeho nejradši hrajeme „na medvěda“. Po družinkách soutěžíme o diamanty, fotili jsme animovaný film a hrozně nás baví uzlování. Přes rok občas jdeme na výstavu, na vánoční výpravě pečeme cukroví, a když je hezky, vyrazíme na vandr, do přírody za dobrodružstvím. Spát v jehlánku je totiž docela zážitek. Zlatým hřebem všech akcí je letní tábor. Sice si tam musíme sami mýt ešus a vstávat ráno na rozcvičku, ale při celotáborovce si užijeme legrace a i na noční hry, při kterých se vždycky trochu bojíme, nakonec rádi vzpomínáme.

Zkrátka jsme dobrá parta, malí, ale šikovní, občas trochu prdli, ale aspoň s námi není nuda.

PARÁDA & VLČÁCI:

22 členů (13 kluků, 9 holek)

Skauti, skautky (11 - 15 let)

**Vedení oddílu: Pavla Sýkorová (Gymi), Anna Daňková (Rapša),
Zbyněk Kocman (Zbýňa)**

„Raz, dva, tři – Ahoj!!!“ Signál se rozezní nádražím a naše ruce tvořící kruh se rozpojí. Tak to jsme my a náš pozdrav – Paráda a Vlčáci, skautský koedukovaný oddíl z pražských Stodůlek sdružující děti ve věku 11-15 let.

Během roku se scházíme k družinovým i oddílovým schůzkám v naší klubovně U Jezera, každou třetí středu v měsíci vyrážíme na některou z právě probíhajících výstav, na divadelní představení nebo si jdeme jen tak někam zasportovat. A pak jsou tu výpravy, většinou tří denní akce na základně mimo Prahu.

Ptáte se, co že se v takovém skautském oddíle dá během roku zažít? Je toho spousta. My letos třeba stihli postavit novou trasu pražského metra a večeri o čtyřech chodech pohostit inženýry z Metrostavu, spluli jsme Vltavu od Českého Krumlova až po České Budějovice, na táboře jsme spolu s mladšími dětmi z Letorostu prošli pohádkovým světem, všechno nakonec zaplavila rozvodněná Vltavice, ale i to jsme zvládli, a příští prázdniny se těšíme na nové tábořiště. Konec prázdnin někteří z nás završili účastí na střeoevropském skautském setkání v Budapešti a už tu byl nový školní rok a s ním i zahajovací výprava v Terezčíně údolí u Nových Hradů a střediskové podzimní prázdniny plné dřevěných kúlů, zrcadel a krve kapající z upírů zubů vedení...

Tak vidíte, nebylo toho málo, co jsme spolu letos prožili, a také toho, co jsme dokázali, je docela dost. Máme skoro hotové oddílové odborky, Jirkou navrženou vlajku a hlavně, máme nový roverský kmen! Takže: „Jen tak dál, Parádo a Vlčáci!“

156:

25 členů

Koedukovaný oddíl dětí ve věku 7 -18 let

Vedoucí oddílu: Dan Svitavský, zástupce: Ondřej Růžička

Jsme 156. oddíl pod střediskem Hiawatha. Nemáme konkrétní jméno jako třeba Svišti, protože ho nechceme. Jsme smíšený oddíl všeho věku. To znamená kluci i holky od 7 do 18let. Máme tu špunty, skauty a mladší rovery.

Jednou do týdne má každá naše věková kategorie schůzku v naší klubovně v ulici Zoubkova (cca deset minut do kopce od Anděla). Na schůzkách si hrajeme a sem tam se naučíme něco užitečného. V létě chodíme ven do parku a věnujeme se běhacím aktivitám a různým týmovým hrám. Naopak v zimě jsme schovaní v klubovně u topení a hrajeme stolní hry, nebo tropíme jiné hlouposti. Občas místo schůzky jdeme třeba do divadla nebo na nějakou zajímavou výstavu. Snažíme se jednou za měsíc vyjet ven za Prahu do přírody, k někomu na chatu anebo jen tak pod stan. Výjimkou není ani putovní výprava, kdy se procházíme po hřebenech jen s batohem na zádech.

Zlatým hřebem naší celoroční činnosti je třítýdenní letní tábor v Jeseníkách. Tam si hrajeme na kovboje, Římany, nebo zlatokopy. O tom ale v jiném článku. Další zajímavou akcí je naše Moštování tamtéž. Sbíráme jablka, z kterých pak děláme mošt, který si děti odvezou domů. Během celého roku (a to hlavně na výpravách) probíhá celoroční hra, která vrcholí na našem táboře.

V každé ze tří družin se proměnlivě pohybuje sedm až dvanáct dětí. Naši starší roveři už pomáhají tvořit program našim špuntům i skautům. Pokud byste měli nějaký dotaz, či jste se chtěli účastnit našich aktivit, tak neváhejte napsat našemu vedoucímu. Rád vám poskytne jakékoliv bližší informace, o které byste stáli.

CANTUTA:

30 členů

20 až 30 let

**Vedení klubu dospělých: Magdaléna Ježková (Magda),
Veronika Strnadová (Brusinka), Dáša Antošíková (Vydra)**

Cantuta je skautský smíšený sbor, který se v roce 2007 registroval jako Klub dospělých skautů Junáka ve středisku Hiawatha Praha. Do sboru chodí převážně vysokoškolští studenti a začínající pracují, takže se věková skupina pohybuje v rozmezí cca 20-30 let. Zpěváků v našem sboru je přibližně 30.

Hlavní náplní naší činnosti je sborový zpěv, kterému se věnujeme každé pondělí (vyjma letních prázdnin) v čase 18:30 - 20:30 v gymnáziu Jana Patočky v centru Prahy. Zaměřujeme se převážně na

zpěv a capella, což je vokální skladba bez instrumentálního doprovodu. V poslední době jsme do našeho repertoáru zařadili i několik skladeb doprovázených různými nástroji. Dále se snažíme kromě zpěvu jezdit na různé „nezpívací“ akce jako například lyžování na horách či voda a kromě sportovních akcí nám nejsou cizí ani všelijaké kulturní zážitky.

V roce 2010 jsme podnikli tyto akce: 22. – 24. 1. Víkend na horách, 12. – 14.3. Jarní soustředění, 9. 5. Koncert v Dolních Beřkovicích, 31. 5. Koncert v Praze, 5. 6. Koncert na oldskautském jamboree v Miletíně, 22. – 24. 10. Podzimní soustředění, 12. 12. Vánoční koncert v Městské knihovně v Praze, 13. 12. Vystoupení na Mikulášské besídce pro sdružení ALEN, 17. 12. Betlémské světlo, 17. 12. Předávání významení Pražské rady.

RK ERROR:

14 členů

17 - 21 let

Vedoucí: Klára Tučková (Klarrrika), zástupce: Ivo Stružinský

Jsme roverský kmen, do kterého patří lidé, kteří se skautingem (většinou) začali jako malí a postupně dorostli do věku, kdy už oddíl skautů a skautek nebyl nic pro ně – ale se skautingem jako takovým skončit nechtěli. A tak se utvořila naše skupina – v té době bylo nejstarším okolo šestnácti, sedmnácti, dnes je tolik těm nejmladším. I kvůli tomu má většina z nás i mnoho jiných zájmů a tím pádem i méně času, někteří navíc působí ve vedení oddílů střediska nebo se jinak podílí na jeho chodu. Proto se nescházíme nijak pravidelně, ale spíše nárazově, když máme chuť. Za tradici by se však dala považovat každoroční podzimní „zahajovačka“, víkend, na kterém se nás vždy sejde dost a máme čas si společně popovídat i zablblnout.

O prázdninách 2010 jsme se jako každé léto účastnili třítydenního tábora spolu s Parádou a Vlčáky a Letorostem. V srpnu ještě některým z nás zbyly síly na přechod Malé Fatry na Slovensku, i když jsme se kvůli bouřkovo-deštivému počasí vrátili domů o den dřív, než bylo plánováno. Na začátku školního roku potom následovala zahajovací výprava, tentokrát do Liberce, kde jsme navštívili místní aquapark a jako malé děti si užívali tobogány i vířivky. A samozřejmě jsme nemohli chybět na střediskových akcích, jako byly podzimky, voda, Válka o Cintru nebo velikonoční putování po Lužických horách.

KOBRY:

8 členů

Vedoucí: Tomáš Pelcl (Kulan)

Klub dospělých Kobry sdružuje členy bývalého roverského kmene Kobry, nyní tedy starší a odrostlejší střediskové činovníky. Mnozí zastávají rozličné funkce ve vedení střediska a pomáhají s organizací a průběhem jednotlivých akcí. Na bitvě s dřevěnými meči Válka o Cintru obstaráváme chod krčmy, především prodejem točené Kofoly. V létě jezdíme na tábor do Jeseníků spolu se 156. oddílem. Během roku se vídáme spíše nepravidelně na různých střediskových akcích nebo na expedičních výpravách po blízkém světě, letos po Balkáně. Máme ve zvyku společně slavit narozeniny a vždy rádi se vidíme.

Zajímavé akce roku

Akce jsou hlavním těžištěm fungování střediska a jeho oddílů. Kromě schůzek v klubovnách, které probíhají každý týden, jednodenních výletů do okolí a víkendových výprav mimo Prahu se středisku v roce 2010 podařilo uskutečnit i řadu dalších akcí, které stojí za to blíže představit. Výběr z nich najdete na následujících stránkách.

V roce 2010 středisko uspořádalo tři letní tábory, jedny podzimní prázdniny, vodáckou výpravu (sjíždění Vltavy) a bitvu s dřevěnými meči (Válku o Cintru). Posedmé jsme se zapojili do sbírky Postavme školu v Africe, kterou pořádá Junák ve spolupráci s Člověkem v tísní, starší skauti se také zúčastnili střeoevropského jamboree (ConCordie) a dospělí putovali po Českosaském Švýcarsku.

VELIKONOCE

1. - 5. dubna 2010

Českosaské Švýcarsko

7 účastníků

Toto putování je každoroční akce pro všechny starší zájemce ze střediska, která se koná od nepaměti. Původně byla tato tradice držena pouze ve smíchovské části střediska, avšak v poslední době přibývají i zájemci ze Stodůlek. O co jde? O velikonočních prázdninách se vypraví zpravidla 4 – 8 lidí do vybraných českých hor vychutnat si sluneční paprsky a jednu z prvních možností spát pod stanem, současně s jednou z posledních možností užít si snůh. Jde o odpočinkovou akci, kde si účastníci užívají pouze přítomnosti ostatních a okolní přírody (a batohu na zádech), žádný předem připravený program se nekoná, nepanuje zde rozdělení na „účastníky a organizátory“. Typické pro tuto akci je také to, že první den zpravidla odjíždí méně než polovina všech účastníků.

Tento rok jsme začali v celkovém počtu 3 na Černém mostě, odkud jsme vyjeli do Liberce, kde jsme vyrazili lanovkou na Ještěd. Během následujících pěti dnů se k nám připojilo dalších 5 lidí, prošli jsme se, tedy spíše projeli historickou parní lokomotivou, saskou částí Německa, podívali se na Luž také z německé strany, za úplné tmy prošli soutěskou u Jetřichovic a došli na Mezní louku, odkud jsme spokojeně autobusem a vlakem dojeli domů do Prahy. Počasí nám tento rok přálo a sněhu jsme si užili pouze chvíli na Ještědu. Jako každý rok to bylo příjemné odpočinutí od ruchu a uspěchanosti velkoměsta.

STŘEDISKOVÁ VODA

11. – 13. června 2010

Český Krumlov – České Budějovice

32 účastníků

Střediskovou vodu pořádáme již šest let každý červen jako víkendovou akci. Tentokrát jsme v počtu 21 dětí a 11 dospělých zvolili Vltavu v trochu netradičním úseku z Českého Krumlova do Českých Budějovic. V Krumlově jsme cestou do kempu prošli historickým centrem a prohlédli si přitom problematická místa řeky, která nás čekala. Ráno nám do kempu přivezli lodě a další vybavení a pak jsme hned vyrazili. Plavba byla kvůli množství vody technicky náročná, zejména jezy se ukázaly jako tvrdý oříšek. Většina z nás se tedy koupala již na tom prvním, který nás čekal hned ze začátku plavby. Na dalších jezích už jsme sice měli mnohem větší úspěšnost proplutí, ale poslední a nejznámější jez v Krumlově, Jelení Lávkou, jsme pro jistotu většinou přenášeli. Následující plavba byla díky proudu rychlá a zábavná, slunce příjemně hrálo, a tak jsme se během zastávky na oběd slunili a koupali. Odpoledne jsme ještě překonali jez ve Zlaté Koruně a v podvečer dorazili do kempu pod hradem Dívčí Kámen. Večer nás zastihla bouřka, takže jsme zůstali většinou ve stanech. Druhý den byl mlhavý a deštivý, svižně jsme proto pokračovali v cestě. Úsek, na kterém byly tři jezy, utekl doslova jako voda a asi ve dvě hodiny jsme se vylodili v Budějovicích u stadionu, jehož zastřešená tribuna nám poskytla ochranu před deštěm při převlékání a balení věcí. Z Budějovic jsme odjeli rychlíkem zpět do Prahy. Voda byla letos velmi povedená i přes částečnou nepřízeň počasí a na tu příští se už velmi těšíme.

TÁBOR U HORNÍHO DVOŘIŠTĚ

1. - 18. července 2010

Horní Dvořiště, Jižní Čechy

52 účastníků

I letos by se tábor oddílů Paráda a Vlčáci a Letorost mohl jmenovat „Tábor na kraji světa“. Tentokrát jsme ale jeli v prvních třech prázdninových týdnech navštívit jižní kraj české domoviny. Naším tábořištěm byla krásná louka u řeky v blízkosti obce Horní Dvořiště. Ani v tomto roce jsme si nemohli stěžovat na malou účast, jako již tradičně se zde sešlo celkem okolo 40 dětí ve věku od 6 do 15 let a něco přes tucet dospělých nebo skoro dospělých. Počasí spíše připomínalo období monsunů, sprchlo téměř každý den,

ale koupání jsme si i přesto užili. Z táborových akcí a zážitků stojí za připomenutí jen namátkou piknik při východu slunce, puťák na Lipno, splouvání řeky na nafukovacích kruzích, noční cesta za pokladem, start vesmírných raket, noční přepad tábora bandou zákeřných Parádnic a Vlčáků :), noční výlet pro párek uhláků s uhlím, přespávání pod širým nebem, ranní vločky s mlékem, medem a rozinkami, divadlo v kostýmech stylu „co táborové zásoby daly“ a tak dále... Tento rok nás poslední den tábora překvapilo krásné slunečné počasí. Naděje, že výjimečně (na rozdíl od předchozích let) zabalíme všechny stany, tee-pee, nádobí i sportovní vybavení za sucha, se ovšem rozplynuly s prvními kapkami vytrvalého deště, který začal okolo 17 hodiny a již v 19 hodin nás donutil tábor evakuovat. Noc na nádraží v malé místnůstce, kterou nám odemkl hodný pan přednosta stanice, a k tomu vynikající česnečka ale zajisté byly tím nejlepším závěrečným zážitkem tábora u Horního Dvořiště alias na kraji světa.

TÁBOR V ŽÁROVÉ

1. - 21. července 2010

Žárová v Jeseníkách

30 účastníků

Náš tábor se konal letos již po jedenácté u obce Žárová v Jeseníkách, podesáté na tomtéž místě v malebném údolí nad vesnicí. Zúčastnilo se ho asi dvacet pět menších, větších a i téměř dospělých dětí, šest vedoucích a navíc spousta návštěvníků.

Letos se děti staly na tři týdny rytíři Kulatého stolu a snažily se najít Svatý grál, aby vyléčily těžce nemocného krále Artuše a zabránily zákeřnému královi synovci Mordredovi převzít vládu v království. Cestou za Grálem musely dokázat, že jsou pravými rytíři a rytířkami, hodnými toho jména a tedy i Grálu. Grál se nám nakonec podařilo šťastně získat, Artuše vyléčit a Mordreda porazit.

Jako každý rok jsme zažili spousta legrace, například při rytířském turnaji, i dobrodružství a zápolení při překonávání nástrah a lstí zlého Mordreda. Trochu jsme se báli při noční výpravě za Merlinem nebo na hlídkách, plnili táborové povinnosti jako například mytí nádobí nebo sbírání dřeva a celkově si tábor opravdu užili.

TÁBOR U HOŠTEJNA

17. - 31. července 2010

Hoštejn u Šumperka

23 účastníků

Letos se náš tábor konal od 17. do 31. července nedaleko obce Hoštejn u města Šumperk, na louce obklopené lesy a říčkou Březnou. Celý tábor nás provázeli řečtí bohové a různé postavy z Homérovy Odyssey. Cílem všech měst (Korintu, Théb i Mykén), které se třemi Odyssei v čele proplouvaly mořem, bylo dosáhnout jako první Ithaky – Odysseova rodného města. Mezi nejzajímavější etapy patřila určitě etapa u Sirén, při které jsme se přivázaly ke stromu a přes hodinu čekaly, co se bude dít, než jsme zjistily, že se máme vrátit do tábora, nebo etapa u čarodějky Kirké, kde jsme se po vypití zázračné tekutiny proměnily v prasata a bezmocně čekaly na osvobození. Boj mezi námi byl až do poslední chvíle neskutečně vyrovnaný. Na slibový den jsme se staly vesmírnými skauty a přichystaly se na cestu na Měsíc, povedený den jsme završily krásným slibovým ohněm se skvělou atmosférou. Mezi pestrým a velmi zajímavým programem byla například výroba antistresových míčků, hra Omezení malíři nebo Flag football. Jako každý rok jsme měly pravidelné noční hlídky a ranní otužování. Díky našim skvělým kuchařkám (vedoucím) jsme si jedly jako v restauraci. Mezi nejsilnější zážitky určitě patří 24 kilometrů dlouhý puťák skautek a plchové, kteří nám dělali po celý tábor společnost. A i když často přšelo, zase jsme si to pořádně užily a už se těšíme, co nás potká na příštím táboře. Kam nás asi vítr zavane?

VÁLKA O CINTRU:

24–26. září 2010

Šiškovice u Chrudimi

Celkem 350 účastníků, od nás 12

Svět středověkých armád, draků či jiných nestvůr, plný napínavých bojů i zajímavých úkolů, vytvořili organizátoři z našeho střediska a jejich přátelé poslední zářijový víkend nedaleko Šiškovic u Chrudimi. Proběhl tam již dvanáctý ročník hry Válka o Cintru, takzvané „dřevárny“ – bojové hry v přírodě, při které se používají dřevěné meče a další zbraně. Válka o Cintru využívá jako legendy Ságy o Zaklínači od Andrzeje Sapkowského a je zaměřena na skautské či dětské oddíly, hlavní skupina hráčů je ve věku 13–16 let.

Foto: Jan Inquort

Pro účastníky včetně našich skautů a skautek z oddílů Paráda a Vlčáci a 156ky začínal víkend putováním od vlaku na skautskou základnu Šiškovice, kde je čekalo schvalování zbraní – kontrola s ohledem na jejich bezpečnost či dodržování povolených rozměrů. V sobotu po vysvětlení pravidel následoval slavnostní nástup armád v čele s jejich králi či císařem. Objevili se také kostlivci, trpaslíci či postavy známé z knih. Většinu dne pak strávili hráči v boji či při plnění herních úkolů. Večer se rozpršelo, zájemcům nicméně nešlo šermířské vystoupení či večerní fireshow. Řada dalších našla útočiště v krčmě na tábořišti, kde si díky zapojení našich členů RK ERROR, Kober či Parády a Vlčáků mohli dát točenou Kofolu či něco menšího k jídlu.

Děšť v neděli neustal, hru v lese proto nahradila přímo závěrečná bitva na nedaleké louce. Armády Nilfgaardu i tři království tam navzdory nevlídnému počasí svedly mohutnou bitvu, jejímž vítězem se v závěru stalo císařství Nilfgaard.

CONCORDIA:

2. - 11. srpna 2010

The Sztrilich Pál Scout Park u Budapešti

Celkem 1100 účastníků, od nás 9

V pořadí již 10. Středoevropské jamboree (mezinárodní setkání skautů a skautek) se konalo 2.-11. srpna 2010 v The Sztrilich Pál Scout Park nedaleko Budapešti a Paráda a Vlčáci byli u toho.

Mottem letošního setkání byla fráze „Many Hearts, One Beat“ („mnoho srdcí, jeden rytmus“), což se projevilo nejen stejnou písní, jež nás každé ráno tahala ze spacáků, ale hlavně to bylo ústředním tématem každovečerních hudebních a divadelních představení.

Začátek jamboree jsme strávili společným hraním her na tábořišti, ochutnávkou jídel jiných národů a poznáváním tradic a historie ostatních skautů. Nechyběla ani dobročinná

práce, jakožto naplnění roverského hesla „Sloužím“. Výsledkem bylo opravené dětské hřiště a uklizená zoologická zahrada, ze které jsme si odvezli asi největší zážitky – kdo ví, kdy se nám zase podaří pohladit si šakala. V druhé části nás měl na starost tamní oddíl. Maďarští skauti nás provedli po malém městečku v blízkosti hlavního města. Poslechli jsme si historii zdejších kostelů v lámané angličtině, vykoupali jsme se v Dunaji, upekli si trdelníky (s těmi ze Staroměstského náměstí se to vůbec nedá srovnávat) a vše završili jejich perfektně připravenou bojovkou.

Závěrečný ceremoniál proběhl opět v Budapešti. Průvod stovek skautů v různobarevných krojích s vlajkami nad hlavou a nevěřící obyvatelé vyklánějící se z oken. Ještě jednou, naposledy, zazní ústřední píseň a můžeme jet domů. Bylo to moc fajn, ale nad české jídlo a počasí opravdu není.

BALKÁNIE:

22. - 24. října 2010

Lužické hory

18 účastníků

Tato víkendová výprava byla prvním krůčkem k našemu odhodlání blíže seznámit mladší rovery (15 – 18 let) ze smíchovské 156ky a stodůleckých parádovlčáků a v ideálním případě z nich vytvořit společný roverský kmen. Jednalo se o první akci svého druhu, nicméně doufáme, že nebude poslední. Celkem na akci, která se konala v objetí Lužických hor, přijelo 8 účastníků a připravovalo ji 10 organizátorů

Celá výprava byla na motivy historie Balkánského poloostrova, zejména Albánie. Čerpali jsme ze zážitků Pika, Zbýni a Bajta, kteří strávili na Balkáně téměř měsíc o prázdninách a z průvodce, kterého si při té příležitosti koupili. Primárním zaměřením akce bylo sblížení mladších roverů, nicméně vzhledem k tématu jsme otevřeli i otázku novodobé historie nepříliš známých evropských států a komunismu a normalizace i v našem státě. Snažili jsme se roverům s mírnou nadsázkou ukázat, jak totalitární režim vlastně fungoval. Účastníci tedy stavěli bunkry, těžili v uranových dolech, poslouchali stranické projevy a socialistické písně, vyráběli vlaječky a mávali jimi při příjezdu „nejvyššího soudruha“, avšak v závěrečné části tento režim úspěšně svrhli a nastolili demokracii. Také si vyzkoušeli, jak se tvoří politický program a kampaň. Jako celek byla akce vydařená a odjžděli z ní nadšení nejen účastníci, ale i organizátoři.

PODZIMKY:

27. - 31. října 2010

Liberec

51 účastníků

Celostřediskové podzimní prázdniny jsme letos pořádali již počtvrté. Jako každý rok byly určeny pro všechny věkové kategorie od nejmenších až po dospělé, jak ze smíchovských, tak ze stodůleckých oddílů. Akce se nesla v hrozivém duchu slídění po upírovi, který unesl neznámou dívku. Pátrajícím dětem celých pět dní unikal a nechával za sebou jen výsměšné zprávy. Při snaze o jeho dopadení naši lovci například navštívili tajný upíří ples, vyzdobili hrad upířího hraběte svými uměleckými

výtvoř, různým nadpřirozeným bytostem (například ghúlovi, baziliškovi či majiteli trolla) pomohli výměnou za informace vedoucí k jeho přemožení se splněním rozmanitých úkolů a nakonec úspěšně osvobodili upírovu oběť a na radu staré vymítačky ďábla také zničily jeho hrob, aby se již nikdy nemohl vrátit. Za odměnu dostaly od osvobozené oběti památeční placky s dominantou kraje, ještědským vysílačem. Kromě hlavní hry na děti čekaly i jiné, velmi různorodé aktivity: prozkoumaly IQ park a zúčastnily se zde připraveného zábavně-naučného lektorského programu (mladší “Lidské smysly”, starší “Zelená energie”), vyřádily se v aquaparku na toboganech, zahrály si v ZOO hru nachystanou staršími účastníky a absolvovaly výlet na Ještěd. Podle ohlasů si děti upířské prázdniny opravdu užily a již se těší na další ročník.

Zeptali jsme se

“PROČ VĚNUJI SVŮJ ČAS STŘEDISKU?”

„Členem Junáka jsem už od desíti let, je toho hodně, co mi naše středisko za tu dobu dalo, mám tu mnoho kamarádů, zažil jsem spoustu skvělých chvil během všemožných výprav a schůzek, prostřednictvím střediska jsem získal nové zkušenosti a dovednosti. Nyní je pro mě logickým vyústěním, že se snažím středisku vrátit to, co mi dalo a stále ještě dává.“

Zbyněk, 24 let

„Protože mám pocit, že dělám něco užitečného a protože si tu práci předtím se mnou dal někdo jiný.“

Dan, 21 let

“Protože nejlepší kamarády mám ve středisku, rád s nimi trávím čas a vidím, že to má smysl.”

Tomáš, 24 let

„Mám tu hodně kamarádů, kteří jsou moc fajn, a moc ráda jsem s nimi. Baví mě být s dětmi a vymýšlet hry. Dozvídám se užitečné a zajímavé věci.“

Adéla, 18 let

„Ve středisku máme hromadu fajn lidí, kteří vedou oddíly nebo dělají jiné věci, a které prostě stojí za to podpořit tím, že člověk přiloží ruku k dílu.“

Ladislav, 28 let

„Protože to má smysl... :)“

Tereza, 20 let

„Protože vím, jak to bylo skvělé, když ho předtím někdo věnoval mně.“

Míša, 22 let

„Středisku věnuji svůj čas, protože je to dobrý prostředek, jak vytvořit lepší zázemí pro náš oddíl.“

Bohunka, 24 let

“PROČ CHODÍM DO ODDÍLU?”

„Do oddílu chodím, protože mě to baví a mám tu dobré kamarády. Také proto, abych byla moudřejší a uměla se chovat. Nechci trávit volný čas koukáním na TV nebo pářením na PC, naopak chci chodit na schůzky oddílu.“

Andrea, 14 let

„Protože mě to v první řadě baví. Ve třídě moc kamarádů nemám, ale v oddíle se kamarádíme všichni, takže většina mých kamarádů jsou skauti a skautky. Vedoucí nám připravují zábavné hry, při kterých si rozšiřujeme znalosti a dovednosti.“

Tadeáš, 12 let

„Do skauta chodím proto, protože tady mám kamarády, lidi, se kterými se můžu bavit o všem. Prostě mě to baví a je fajn, že se tady jak učím nové věci, tak sportujeme atd. Mám skauting ráda.“

Áda, 12 let

„Já chodím do oddílu, protože se mi tam líbí a mám tam kamarády, ale nejenom to, protože také chodíme na výlety a na různé zajímavé akce a také jsou tam dobří vedoucí.“

Kryštof, 12 let

„Chodím do oddílu ráda, protože mě to baví a je tam zábava.“

Káťa, 11 let

„V oddíle je sranda, jezdíme na výpravy, které mě baví. Poznávám zajímavé věci a spoustu se toho dozvím.“

Tomáš, 13 let

„Do oddílu chodím rád, protože tam člověk zažije hodně zábavy, a může si užít spoustu zajímavých programů, a naučit se nové věci. Dále také proto, že si zde můžu popovídat se spoustou sympatických lidí, které беру jako součást své rodiny, ač s někým občas nevyjdu, nebo se nepohodnu, tak tu mám všechny stejně rád, zvlášť některé. A v neposlední řadě si člověk na skautských akcích odpočine od každodenního shonu a hektického stylu života.“

Jirka, 15 let

Plány a vize střediska

Nejbližším cílem pro středisko je rychlé dokončení reorganizace vedení se vznikem systému pracovních sub-týmů. Tento bod považujeme za stěžejní k jakémukoliv budoucímu rozvoji, neboť efektivněji rozděluje práci mezi velkou skupinu dospělých a lépe diferencuje tyto členy střediska podle jejich individuálních zájmů a schopností.

Dále se chceme zaměřit na zkvalitnění výchovné funkce střediska, tedy nabízeného programu pro děti a jeho cíle. K tomuto účelu vznikne funkce takzvaného výchovného zpravodaje. Bude sledovat výchovu v oddílech, poskytovat doporučení, která by mohla vést ke zlepšení práce s dětmi, koordinovat výměnu zkušeností mezi oddíly, podílet se na vytváření programu celostřediskových akcí, monitorovat nabídky vzdělávacích a zážitkových kurzů a zprostředkovávat spolupráci střediska s výchovnými zpravodaji vyšších organizačních jednotek Junáka.

Mimo zkvalitnění práce s dětmi klademe důraz také na práci s dospělými. Nově vzniklý sub-tým personalistiky bude mít na starosti zážitkové a vzdělávací akce pro členy vedení, sledování optimálního pracovního vytížení a postupné zapojování mladších členů do vedení střediska, tak aby pomalu vyrůstala nová generace vedoucích a byla zajištěna kontinuita fungování střediska.

Velmi důležitou oblastí je spolupráce s rodiči, a to jak mladších, tak i starších členů. Budeme se snažit více rozvinout vzájemnou komunikaci a nabídnout možnost zapojit se určitým dílem do směřování střediska. Rodiče mohou podpořit středisko zvláště v realizaci velkých a dlouhodobých projektů, ale i při akcích menšího rozsahu, nebo přispět svými zkušenostmi a radami. Do budoucna je uvažováno o vzniku „Klubu přátel střediska“, který by sdružoval rodiče, kterým není chod střediska zcela lhostejný, a umožňoval by lepší komunikaci a propojení vedoucích s rodiči.

Naším dalším cílem bude snaha o získávání vlastního majetku. Nyní jsou všechny prostory, které má středisko k dispozici, v nájmu. To nedává přílišnou jistotu budoucího fungování, zvláště organizaci, která je z velké míry závislá na dotačních prostředcích, jejichž výše se může měnit. Pronajímané prostory dále neumožňují

jejich výraznější opravy a úpravy. V plánu máme také nákup tábořiště, abychom se mohli více soustředit na přípravu programu tábora než na opakované nalézání vhodného pozemku.

V delším časovém horizontu bychom se chtěli pokusit získat vlastní mimopražskou základnu, kde by středisko mělo svoje vlastní zázemí pro akce v přírodě a nebylo nuceno pořádat výpravy v závislosti na volných termínech cizích základen. Tato základna by také měla být z Prahy dostupná lépe než většina těch, na které nyní jezdíme.

Poděkování

Děkujeme všem, kteří nás jakkoliv podpořili – formou sponzorského členského příspěvku, nákupem střediskové mikiny nebo jinak.

Děkujeme firmě FABRICOM.CZ, a.s. za finanční dar na podporu činnosti střediska.

Děkujeme subjektům, které nám v roce 2010 poskytly dotaci či grant:

- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR (dotační prostředky použité na úhradu nákladů akcí a provozní náklady): 68 917 Kč
- Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ČR (dotační prostředky na projekt střediskového víkendu v rámci Evropského roku dobrovolnictví): 12 600 Kč
- Hlavní město Praha (grantové projekty určené na akce ve volném čase a provozní náklady kluboven a skladů): 108 000 Kč
- MČ Praha 5 (grantové projekty určené na provozní náklady a aktivity skautského sboru Cantuta): 64 000 Kč
- MČ Praha 13 (grantový projekt na obnovu vybavení): 5 000 Kč

Evropský rok dobrovolnictví 2011

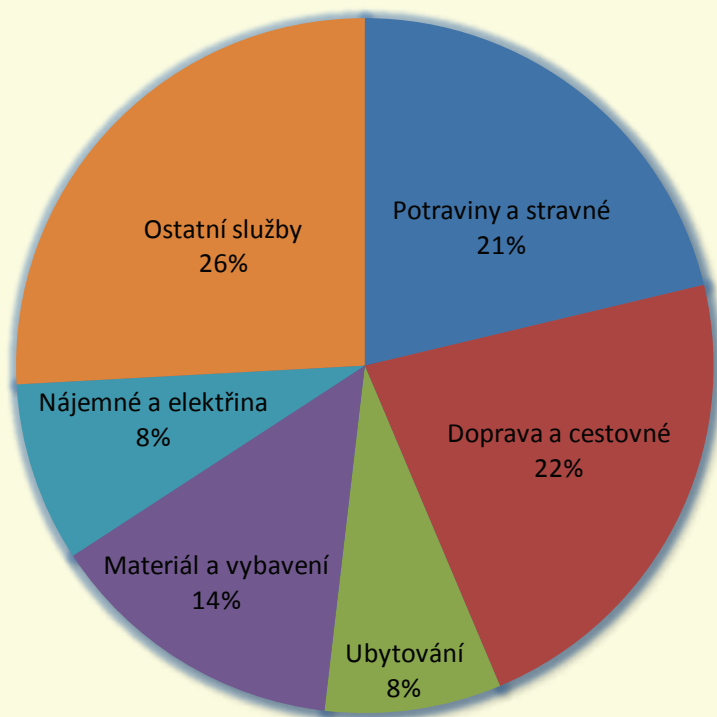

Hospodaření

V roce 2010 byly celkové náklady na chod střediska 757 tisíc Kč, hospodařili jsme se ziskem 90 tisíc Kč. Zisky používáme k vytváření záloh pro případné koupě kluboven.

Možnosti podpory střediska najdete na našem webu: www.hiawatha.cz

PŘEHLED NÁKLADŮ A ROZVAHA:

Aktiva

Střediskové mikiny	5 317,00 Kč
Zálohy	69 046,00 Kč
Hotovost	22 505,00 Kč
Bankovní účty	512 917,80 Kč
Pohledávky	15 770,00 Kč
Jiná aktiva	3 600,00 Kč
Celkem	629 155,80 Kč

Pasiva

Vlastní jmění	487 595,53 Kč
Výsledek hospodaření	89 762,76 Kč
Dodavatelé	-3 848,49 Kč
Dohadné účty pasivní	55 646,00 Kč
Celkem	629 155,80 Kč

Výroční zpráva skautského střediska Hiawatha Praha za rok 2010

Vydal:

Junák - svaz skautů a skautek ČR, středisko Hiawatha Praha

Zoubkova 8, 150 00 Praha 5

E-mail: info@hiawatha.cz; Web: www.hiawatha.cz

© JUNÁK - SVAZ SKAUTŮ A SKAUTEK ČR, STŘEDISKO HIAWATHA PRAHA 2011. OBSAH JE MOŽNO SE SOUHLASEM AUTORA DÁLE ŠÍŘIT V NEZMĚNĚNÉ PODOBĚ.

Spolupracovali

Klára Břicháčková

Anna Daňková

Magdaléna Ježková

Jana Klokočnicková

Zbyněk Kocman

Martin Kolda

Ladislav Pelcl

Tomáš Pelcl

Denisa Raichlová

Ondřej Růžička

Bohumila Sedlačíková

Dan Svitavský

Pavla Sýkorová

Klára Tučková

Tereza Vrabcová

Grafika

Ivo Stružinský

Michal Šmilauer

Sestavila

Markéta Tučková

Odpovědný redaktor

Jakub Zubatý